

ARFWEDSON, CARL DAVID

**Spionen i den förnåma werlden i Stockholm,
eller en och annan upptäckt om höga narrar,
främmande äfventyrerskor och inhemska
skojare / af en roturier**

Stockholm
1831

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- ⇒ Få samma utseende och känsla som med originalet!
- ⇒ Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- ⇒ Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- ⇒ *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- ⇒ *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- ⇒ Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- ⇒ <http://search.books2ebooks.eu/>

ARFVEDSON, C. H. 7.

Spionen 2° April 1831.

(Bn)

S: A

---

81 Fa

Kungl. biblioteket

0 0000 000028626

SPIONEN

i den förnåma världen

i

STOCKHOLM.

ELLER

en och annan upptäckt

om

*höga Narrar, främmande Äfventyrerskor
och inhemska Skojare,*

af

En Roturter.

FÖRSTA AKTEN.

SÖMMAREN.

Andra Upplagan.

STOCKHOLM,

Elméns & Granbergs Tryckeri, 1831.

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

DJURGÅRDS-SKOJAREN

i vänlighet tillägnad.

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON

FROM THE FIRST SETTLEMENT
TO THE PRESENT TIME

BY
NATHANIEL BENTLEY

IN TWO VOLUMES

VOLUME THE SECOND

CONTAINING

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE SECOND

AND

THE

REIGN OF

JAMES THE SECOND

AND

THE

REIGN OF

WILLIAM THE THIRD

AND

THE

REIGN OF

MARY THE SECOND

AND

THE

REIGN OF

ANNE

AND

THE

REIGN OF

GEORGE THE FIRST

PERSONERNE:

BARON JOHN, i gigg, sittande på Engelskt sätt.
GREF ADONIS, utlakad och uttömd.

BARON SLUSEK, med hatten på sned och tungan
ur mun.

KAMMARJUNKAR NARR i vagn, med två eleganta
hästar.

DJURGÅRDS-SKOJÄREN till häst, i jemn galopp.

DEN DRYGA GROSSHANDLAREN WID SKEFFS-
BRON, stor Sockenstämмо-talare.

KAMMARHERRN OCH BARON med svarta musta-
scherna.

EN UNG ENKLING ur det Grefliga Ståndet.

ARGUS.

AFTONBLADET.

STOCKHOLMS POSTEN.

MINERVA.

MEDBORGAREN.

FÄDERNESLANDET,

KAMMARHERRAR, AFSKEDADE HOFMÄN, BA-
RONER, LÖJTNANTER OCH KAPTENER u-
tan tal.

HEDERLIGT OCH FÖRSTÄNDIGT FOLK.

DÅLIGT OCH OFÖRSTÄNDIGT FOLK.

GREFVINNAN.

LA BELLE INCONNUE.

DEN VACKRA AFSKEDADE PREMIER-DANSÖSEN.

FRUNTIMMER, ifrån Grefvinnans ända ner till
Mamselln.

Scenen förefaller år 1831.

PROLOG.

SPIONEN (inträder).

Stockholms invånare! betrakten för ett ögonblick några scener, som nu för Er uppföras ur de varelsers lefnad, som i sednare dagar och ännu dagligen genom stora bragder göra sina namn odödliga — varelses, som hvar och en af Er väl hundrade gånger sett och lika många gånger beskrattat! Påminnen Er de kvinnliga karlar och karlavulna qvinnor, som pryda våra promenader, spektakler och baler, och som klaga blott öfver ett ting på jorden, nemligen tiden, som går i deras tycke långsammare än

kräftan! Svår var min vandring ibland
dem, innan jag tillräckligt lärde känna
dessa vidunder; men lönande var den
åtminstone, ty jag har lärt känna mitt
folk, och med denna folk-känedom har
jag ock insupit ett förakt, som blott
på detta sätt kan få luft. Mätta de-
ras fåfänga djupt såras af skämtet!

Ridån öppnas. Hållen till godo!

---

1. SCENEN.

(Teatern föreställer slätten. Det är Söndag. Publiken går oskyldig och oskadlig fram och tillbaka under kastanje-träden och framför Judens etablissement. Man betraktar med nyfikenhet affischen, som är uppslagen å Circus Olympicus. Djuren i Menageriet skrika och råma. Mamseller förföljas af unga Herrar; pigor kurtiseras af raska sjömän. Den mäst infama sångmusik höres ifrån Judens förnäma krog. Rummel och oreda. Baron John i gigg kör i karrièr ibland folkhoppen. Kärringarne stoja och blifva förskräckta. La Belle inconnue kommer åkande i en Wienervagn med lånta hästar. Bredvid henne sitter gamla Mamma, och framföre en ung man, som gifves ut för slägtinge. Hennes klädsel är dråpelig, hennes behag förtrolande. Folket stannar och gapar; karlarne blifva på en gång liksom slag-
Spionen.

na af åskan — fruntimmerna betrakta, men blott för att sedan kritisera, allt af afundsjuka. Han kör fram och tillbaka några hvarf, stadnar derpå hastigt pour prendre l'air. Enklungen kommer hit i samma ögonblick liksom af en händelse, ser på henne med förtjusning, och börjar:)

ENKLINGEN.

Jag hoppas att Ni i dag mår väl?

LA BELLE.

A merveille! Och Ni sjelf?

ENKLINGEN.

Skulle jag ej må väl i Ert sällskap efter så angenäma stunder, som dem jag ej längesedan med Er passerade. — —

LA BELLE.

För all del sqvallra bara ej ur skolan. Vare vår promenad härom dagen till Robsten bekant, skulle mitt rykte ännu mera derigenom lida hos det vackra könet i Sverige.

ENKLINGEN.

Frukta ej. Den som äger Er skönhet, kan trotsa allting och bjuda alla fruntimmer spetsen. För öfrigt är det ju naturligt, att följa sitt hjertas böjelse.

LA BELLE.

Men tänk om min Baron, med de svarta moustacherna, får veta det.

ENKLINGEN.

Det gör ingenting. Han är min goda vän, och i alla fall är det ur modet att vara trogen. Hvar fins det fruntimmer som är det? Kanhända Ni anser Er vän Grefvinnan för trogen sin älskare? Hå!

LA BELLE.

Par exemple! Stackars Hans, om han tror henne för väl!

ENKLINGEN.

Nåväl. Om intet af alla de fruntimmer Ni känner i Stockholm, är troget sin *cavalier servente*, hvarföreskulle Ni då mera vara det, än landets egna barn? Uppräkna för mig en enda qvinna, som vet hvad trohet vill säga, och som utöfvar denna dygd emot älskaren, jag vill

ej säga mannen, ty han kommer nu för tiden sällan i fråga, och då han det gör, spelar han merendels en ganska slät figur.

LA BELLE.

Man hör att det är en ungarl som talar, likväl hade damerna säkert väntat sig annat språk af den man, som en gång varit gift, och således känt på behagen af det äkta ståndet. I sanning Ert tal, Herr Grefve, gifver mig ingen god idé om de Svenska fruntimmerna.

ENKLINGEN.

Jag tadlar ingen, dock skulle det mycket intressera mig att höra af Er, om Ni kunde upprepa ett enda namn, som ej är med en eller annan fläck nedsöladt.

LA BELLE.

Ni fordrar det? Välan! . . . Den Florentinska Friherrinnan t. ex., är någonting emot henne att säga?

ENKLINGEN (*skrattande*).

Intet, intet. — Hon får passera.

LA BELLE.

Den vackra Grefvinnan på Drottninggatan, hvem kan bevisa henne något?

ENKLINGEN.

Endast Pund Sterling tala hos henne.

LA BELLE.

Men min Gud! finnes då ingen enda, som är fri från förtal?

ENKLINGEN.

Endast en qvinna i Stockholm.

LA BELLE (*något nyfiken*).

Och denna qvinna, hvem är hon?

ENKLINGEN.

Den vackra afskedade Premier-dansösen, som är god vän med Kammarjunkaren Narr.

LA BELLE (*småstött*).

Verkligen? . . . Och hon skulle vara så fri från förtal?

ENKLINGEN.

Jag har åtminstone ej hört någonting på hennes räkning.

LA BELLE.

Än barnen då, som hon haft med Kammarjunkaren? Än barnen då som hon haft med . . . före hans tid? Åh! Hon tadelfri! Förträffligt!

ENKLINGEN.

Ni är sträng i omdömen.

LA BELLE.

Tyst, afbrytom denna konversation;
jag ser några af Edra vänner komma.
Jag är hemma i afton kl. 10 och tar då
emot —

2. SCENEN.

GREF ADONIS, BARON SLUSK, KAMMAR-
HERRN *med de svarta moustacherna*,
KAMMARHERRAR, GREFVAR och BA-
RONER. DE FÖRRA.

LA BELLE.

God afton, mina Herrar!

(*Alla de ankommande Herrarne taga af hattarne, trängas för att komma närmast vagnen och säga några dumma qvickheter, hvaråt hopenskrattar, och som La Belle finner allt för artiga. Samtalet blir lifligt. Nästan förtalas, det vill säga, hvar och en som går förbi får sin lilla portion, som roar utan att precis skada. La Belle blir allt mer och mer förtjust öf-*

ver det angenäma sällskapet, får infallet att stiga ur vagnen för att promenera till fots, och väntar sig naturligtvis så mycken artighet af så belevade kavaljerer, att de åtminstone bjuda henne en arm. Point du tout. Kavaljerna få alla på en gång brådtom att se på sina klockor och klaga öfver att det är så sent. Den ena har lofvat sig dit, den andra hit — den ena måste upp i kabinettet, den andra på vakt hos Drottningen. Alla dessa ursägter voro utan grund: de som lofvat sig bort, gingo ännu sent samma afton och frågade hvarandra, hvad de skulle göra och huru de möjligtvis kunde döda den återstående stunden före nattens inbrott. De, som skulle gå i kabinettet, voro personer, som infinna sig på detta embetsrum en och annan gång i veckan, och då sådant sker, är det för en timma, för att kunna läsa avisorna och tala om flickorna i staden. De, som sade sig tvungna att infinna sig hos Drottningen för vaktgö-

ring, voro individer, som visste hvilket stort och viktigt kall det var, att vara tjenstförrättande Kammarherrar, och derföre alltid talte derom, fastän de ej voro på vakt, hvilket inträffade blott hvar tionde månad. In summa, så snart La Belle steg ur, försvann hela sällskapet, och hon blef ensam, jemte betjenten, stående invid vagnen).

LA BELLE.

De otacksamme! ... (stiger åter i vagnen). Kör framåt!

(Vagnen rullar fram åt Blåporten. Allas blickar följa henne på vägen. Suckar och reflexioner).

3. SCENEN.

(Djurgårdsskojaren störtar fram på en brun häst. Dammet omhöljer honom. Skrämda fruntimmers och föräldrars skrik följa efter honom i himmels höjd. Hederligt folk frågar: Hvad vill den der skojaren? Hvarföre i Herrans namn flyger han ikring så der?)

DET

DET FÖRSTÅNDIGA FOLKET (*svarar*).

Han motionerar sin häst och sig sjelf,
för att kunna få se sitt hjertas föremål.

HEDERLIGT FOLK.

Det är förmodligen någon fröken;
som bor här på Djurgården?

FÖRSTÅNDIGT FOLK.

Ja i sätt att vara är hon en fröken,
i härkomst blott en...

HEDERLIGT FOLK.

Begriper.

FÖRSTÅNDIGT FOLK.

Det är fägningsamt.

(*Djurgårdsskojaren vänder om; rider
i karriär och låter hästen böja sig
på tusende sätt, mirabile visu-
Brunte snablar. Gud! se upp
kåring!... Hon far utaf somt
ett troll till venster, hoppar miste
och faller i diket. — En ung,
gentil Herre i hvita sommarbyx-
or och grå hatt, går kråmande
sig och artig utmed några unga
fruntimmer. Skojaren kommer —
Herrn ser ej opp — hästen skuf-*

Spionen.

far kurtisören på damerna. Jemmer och elände. Herrns hvita byxor blifva totalt nerstänkta och nersmätade; fruntimmerna rifva i förskräckelsen sönder hvarandras klädningar. Dammed his soul!)

4. SCENEN.

(Teater-förändring. Circus Olympicus inuti. Huset fullt med folk. Debachs rider om astone, och Arabiska hästen gör konster. Charmant coup'd'oeil. Sådan mängd of granna damer! Hvilken elegans i klädseln! Och dessa fruntimmer, hvilka kunna de vara? Tyst, tyst, bara små mamseller. Herrarne kråma sig: de gifta mänuerna mysa på mun och våga ej se ikring sig: de ogifta fjäska beställsamt emellan bänkarne. Här och der sitter ett respektabelt fruntimmer, öfvergifvit liksom ett får i en okänd skock, och förargar sig i sitt hjertas innersta öfvernuidens manköns sode-förderf. — Skojaren står i full uniform på vakt invid ett täckt och retande fruntimmer,

längst ner till vänster om ingången. Baron Slusk springer fram och tillbaka och talar med hvarenda qvinna. Baron John, Gref Adonis, Kammarjunkaren m. fl., saknas ej ibland sällskapet. — Skådespelet slutas. Skojarna vill följa ut sin sköna, men vågar ej göra det, ty någon viss är i grannskapet, och såsom en förståndig man inser han och vill förekomma följderna af en sådan näsvishet.)

KAMMARJUNKAREN (bjuder den afskedade dansösen sin arm, och sätter på henne schavlen.)

Kom Carolina, tag min arm och lät oss gå! — Se då ej så mycket efter dig!

DANSÖSEN.

Men jag ville ju bara se på . . . som nyss kommit hem utifrån. Man har talt så mycket om honom.

KAMMARJUNKAREN (rynkas på näsan och sprättar på benen.)

Jag förstår. Du tar det till förvändning för att se efter den unga Eu-

gelsmännen, som kommit till staden, och som flickorna tycka vara alltför söt och vacker.

DANSÖSEN.

När jag säger ett, betyder det ej någonting annat. Jag hvarken talade om eller tänkte på någon Engelsman.

KAMMARJUNKAREN.

Min bästa vän, det är nu mera ej värdt att göra sig till. Jag känner dig nu, och vet hvad du går för.

DANSÖSEN (*uppbragt*).

Och jag, för min del, vet hvad en fattig Kammarjunkare vill säga ...

KAMMARJUNKAREN.

Fattig Kammarjunkare! Hå! det går något för långt! Vore jag fattig, hade jag ej gifvit dig 100 R:dr Banko hvarje månad, utom alla presenter. Vore jag fattig, hade jag ej två de vackraste hästarne i staden, en Engelsk vagn, en gigg, en kalesch, en täckvagn, två slädor, tre

resvagnar, utom hundar, betjenter och . . .
 på köpet en Engelsk piska från Berlin.
 (*De försvinna i folkhopen, som begif-
 ver sig åstad till staden*),

5. SCENEN.

Djurgårdsbrunns-Bal.

(*Himmel af Kammarherrar och Bod-
 betjenter, afskedade Hofmän och ban-
 krutterade Handlande, Löjnanter och
 Judar, Kapitener, Baroner, Fruar och
 Mamseller. Grefvinnan och La Belle
 sitta på en bänk, omgifna af aimabla
 kurtisörer. Giraffens fram- och bakken
 dansa straxt intill med tvenne barbrö-
 stade Holländska systrar; bakbenen
 sprattla jemmerligt, frambenen äro me-
 ra stela. En liten Jude, delicen och
 crème d'essencen på alla tillställda ba-
 ler, svettades, sparkade och flög. Den
 hedervärda Judiska nationen betraktade
 honom och njöt.*

EN LITEN TJÖCK OCH NÄPEN JUDINNA
 (*utropar förtjust öfver
 dansören.*)

Han dansar nu verkligen alltför ar-
 tigt! Det kallar jag dans. De andra

promenera blott och hafva tråkigt; denne dansar och har roligt. Det vore min sann rätt artigt att få dansa med honom.

JUDEN (som hört hvad hon yttrat, blef stolt öfver dessa ord, och vände sig derföre genast till henne.)

O! låt mig få den äran, att dansa med Er.

(Så sagt och gjort; valsens begyntes, Juden fattade uti Judinnan. Det valsades grundeligen på alla håll. Juden kom ur takt, tvärstannade, började åter, men fåfängt; Judinnan var och blef ur takten. Upp och ner, upp och ner. En liten hund hade emellertid insmugit sig i salen och ville springa öfver golfovet. Juden kom i det samma hoppande — hunden var i vägen — ett skrik! — hunden blef trampad och Judinnan och Juden kysste båda golfovet på samma gång. — Uppståndelse i salen. Grefvinnan skrattar så att man får gifva henne vatten; La Belle rodnar och kan ej skratta,

ty hon såg någonting på den fallande Judinnan och blef helt flat öfver hvad hon fått se. Baron Siusk räckte ut tungan vid samma oförmodade syn, och påstod, att det blef fläck på golvet efter den tjocka och flottiga varelsen. Skratt. La Belle hade tusende qvicka infall öfver händelsen, och Baron John gaf henne ej efter i ovetit åt det olyckliga paret. Damerna i salen märka dessa kritiker, förargas, men dansa och tiga.

Balen upphör. God natt.)

6. SCENEN.

Slätten på Djurgården.

(På Judens balcon sitta Argus, Minerva, Medborgaren och Aftonbladet för att politisera. Punschen röker dem i näsorna. Stöckholms Posten sitter ensam vid ett annat bord, och suckar djupt öfver de oroliga och brydsamma tiderna, då Oppositionen kan få sitta så i lugn och dricka punsch, för.

dömande allt hvad som gammalt är, bara för att det är gammalt. — Argus tager sig en viss myrdighet, talar alltid ur en säker ton och nämner ofta orden: juste milieu. Medborgaren brummar högt, slår handen i bordet och röpar på revolution! Minerva klagar öfver dåliga finansiella åtgärder, pratar om spannmål, brännvin och hungersnöd, och svär öfver den slösande Quarantaines-Kommissionen. Aftonbladet, i röd peruk, mumlar om Pålackar och Ryssar, och utropar vördnadsfullt, med hatten i hand: Lefve Nicolaus! — Fäderneslandet går händelsevis förbi, hör ropet, stannar, tittar upp, glädjes i själen, slår åter ner ögonen och läser till bön med ihopknäppta händer: Gud bevara Nicolaus, Amen.

Argus' ögon hade under tiden uppspanat ett vackert föremål sittande i en vagn. Man igenkänner genast La Belle. Alla Herrarne voro fruntimmers-karlar; det var dem således ett ypperligt och angenämt ämne för en längre konversation, att sysselsätta sig med en så skön och vacker Fru,
som

som La Belle. Argus påstod, att hon var enka, fastän utan penningar. Aftonbladet ville ej gå in derpå, och trodde sig med säkerhet veta, att hon hade en rik källa i Stockholm, hvarur hon kunde hämta ansenligt med penningar. Minerva påstod, att hon må vara gift eller ogift, fattig eller rik, vore hon i alla fall en slipad meniska, hvilket hon slöt deraf, att hon på ett ganska fint sätt ställt till för sig i sina rum.

STOCKHOLMS POSTEN (upprusande
de liksom ur en dvala.)

Huru då? Hvad vill det säga?

AFTONBLADET.

Tyst go' vänner! Stockholms Posten har slagit sig på Opposition. Han lefver aldrig öfver dygnet.

MINERVA.

Ifrån hennes sängkammare är en lönn dörr, så väl insatt i väggen utåt förstugan, att man der kan gå in och ut, utan att det minsta vara hörd. Detta skulle vara den hemliga intriges-vägen, som begagnas vid vissa tillfällen.

Spionen.

ARGUS.

Må vara, jag grälar aldrig om småsaker. Det säkra är, att hon är hjertans söt, och skall vara omenskligt vacker hemma i sina rum, der allting är arrangeradt efter sista modet, och der de herrligaste blommor sprida ångor af vällykt. Hon förefaller mig alltid vara lik en af de förförande *Petites Maitresses* i Paris, hvilka min bror i sina bref beständigt omtala och utmåla, såsom varelsor från en annan verld, hvilka en vanlig menniska omöjligt kan emotstå.

MEDBORGAREN.

Hennes fötter äro ibland de nättaste och skönaste jag sett; vore jag skulptör, som Byström, skulle jag genast be-
dja henne få modellera dem.

AFTONBLADET.

Detta lär också verkligen hafva skett, säger man.

MINERVA.

Det är ej sannt, säger jag, Byström har minsann annat att göra än taga ut af hennes tår. Ville han hafva någon

ting vackert, behöfver han ej gå så långt bort och söka det.

STOCKHOLMS POSTEN (som lyssnat hela tiden, utropar nu under det han ängsligt slår sig för bröstet):

Och dessa menniskor skola vara de första Tidnings-Redaktörerna i Sverige!
O tempora!

7. SCENEN.

En gata i Stockholm.

(Vilibråd skynda öfver Scen; Grosshandlaren förföljer dem i hamm och hä.)

GROSSHANDLAREN (*andtruten och tjock.*)

Vänta då litet mina små vänner! Ha'n ej så rasande brottom.

EN LITEN JUNGFRU.

Hyad vill Herr Patron mig?

GROSSHANDLAREN.

Kom åt sidan för att tala med mig några ord. Här kan man ej stadna; det är ju ljusan dag.

JUNGFRUN.

Men hvad skall då Herrns fru säga, om hon fick veta att . . .

GROSSHANDLAREN.

Min fru? Hon får ingen ting veta, och dessutom är det alldeles onödigt att hon vet någonting. Man kan ju icke vara trogen i alla sina dagar.

JUNGFRUN.

Ja, så säga nu för tiden alla de gifta Herrarne. Ack! om de ogifta fruntimmerna, som trakta så mycket efter att blifva gifta, fingo höra dylika uttryck, skulle de snart mista lusten dertill!

GROSSHANDLAREN.

Raisonna ej, utan kom! (*Han drager henne med sig i en gränd. Skymningen hindrar oss att se, hvarthän de taga vägen.*)

(*Månan har emellertid kommit upp på himlahvalfvet och kastar utåt gatorna sina långa bleka skuggor. Herrar och damer gå arm i arm och njuta af den herrliga Augusti-aftonen. Ibland dem upptä-*

kas La Belle med Enklingen;
 Grefvinnan med Baron John;
 Dansösen med Kammarjunkaren
 och flera. Kuttrande och tass-
 lande. Man talar om den kyska
 månan; förundrar sig öfver epi-
 tetet kysk, begriper ej hvad det
 vill säga, anmärker att Diana
 var allt utom kysk, m. m. d. —
 Hvad var det? Det liknade en
 kyss. Omöjligt, i så kyskt säll-
 skap brukas ej så okyska saker;
 som kyssar. Men ännu en gång
 samma ljud! — O Diana skydda
 dina tärnor!)

BRANDVAKTEN (skriker i ett hörn),
 Klockan är elfva slagen!

(Hvem är den figuren, som i full uni-
 form med fjädrar i den trekanti-
 ga hatten, står så orörlig och
 grubblande, lutad emot en sten,
 betraktande månan?)

GREFVINNAN.

Jag vill slå vad, att det är en o-
 lycklig älskare.

LA BELLE.

Låt oss se huru en olycklig älska-

re ser ut. . . Det är *ma foi* Djurgårds-
skojaren!

SLUSK.

Hu då! Han skäller på månan; det
blir säkert fult väder.

BARON JOHN.

Den stackarn är att beklaga. Under
sin grad-passering och under sitt vistan-
de i stallen vid F—hof, har han för-
lorat sin sköna, och blifvit utträngd
hos henne af vår vän Adonis, som på
någon tid hållit jemnt uti med kurtisen,
och nu är den lycklige.

KAMMARJUNKAREN.

Ha-ha! ha-ha!

DANSÖSEN.

Låt bli att skratta. Sådant är min-
sann ej roligt; men du har ingen själ och
vet ej hvad det vill säga att lida hjert-
plågor.

GREFVINNAN.

Stackars karl!

LA BELLE.

Le pauvre petit!

KAMMARJUNKAREN (*till dansösen*).
Hvad nu? Får jag ej skratta?

DANSÖSEN.

Jag tycker inte om det, för denna sak åtminstone, och borde min önskan vara nog för dig, att ej skratta.

KAMMARJUNKAREN.

Du tyckes tala ur en något hög ton.

DANSÖSEN.

Jag vet hvad mig tillhör, och skänker ej efter min rätt.

KAMMARJUNKAREN.

Och jag ej en hårsman af min. Det är jag som underhåller dig, och därför har jag väl något mera att säga än du.

DANSÖSEN.

Så-å! För några lumpna Riksdaler tror du dig då halva rätt att kommandera mig?

KAMMARJUNKAREN.

Om du ej lyder, så...

DANSÖSEN (*fortsätter*).

Så skiljas vi åt. Som du behagar
God natt. (*De skiljas åt*).

GREFVINNAN.

Jag begriper ej hvar min Grefve tagit vägen; han har icke varit synlig på flera dagar.

JOHN (*hviskande i örat*).

Han är ta mig f—n ej trogen!

GREFVINNAN (*uppbragt*).

Hvad? Inte? Hvar är han då, att jag må få tag i honom och behandla honom såsom han förtjenar?

JOHN.

Hvar han är?... (*småleende*). Inte vet jag.

GREFVINNAN (*utom sig, i tårar*).

Hvar är han? Hvar är han?

JOHN.

Fråga Slusk.

SLUSK.

Nej, jag vet ingen ting.

ENKLINGEN.

Inte heller jag.

GREFVINNAN.

Aldrig veta de någonting, som man vill veta; men fråga dem bara om andra.

dra saker, om flickor och Mamseller, hvem hon är och hvar hon bor, så hafva de nog reda derpå. Vore jag ungarl, liksom Ni, mina Herrar, och ville passera för någonting dugligt och aimabelt i societeten, skulle jag bemöda mig litet mera om att behaga och ställa mig in hos de bättre damerna, och mindre fråga efter att fjäska för fruntimmer, i hvars sällskap man på ljusa dagen honnetement ej kan visa sig, och för hvilka man nödvändigt måste skämmas.

(Går, kastande föraktfulla blickar till höger och vänster).

LA BELLE.

Grefvinnan blir ond, tror jag.

JOHN.

Hvad gör det oss, då vi hafva Er kvar?

LA BELLE.

Baron, Baron, gör ej spektakel.

ALLA HERRÄRNE *(utropa på en gång:)*

Spektakel? Visst icke, det är vårt fulla allvar.

Spionen.

LA BELLE.

Nå väl, om så är . . . hvem vill hafva mig?

(Ridån faller innan något svar ännu höres).

SPIONEN (inträder):

Akten är slutad — de spelande hafva gått till hvila. — Spektatörerna måste således göra detsamma för några månader, till dess hösten är öfver och ämnen under tiden blifvit skapade för andra akten af skådespelet. Intriguen i pjesen är nyss börjad; fjerdte aktens vårblommor skola först medföra upplösningen deraf. Åskådare! fordren derföre ej genast för mycket, sparen Edra omdömen till dess alltsammans är utspelt, och glömmen icke, att på Er recension beror hela min framtid. Ursägten, att mitt tal denna gång är så korrt, men tänderna skaka i mun på mig af rädsla och oro för utgången af pjesen, och orden dö på min tunga. Au revoir! Au revoir!!

Böcker och Skrifter (utgifna på Boktryckaren
Ludvig Öbergs Förlag), hvilka säljas hos
de flesta Bokhandlare och Bokhandels-Kom-
missionärer i Stockholm och Landsorterna;
äfvensom i Finland.

(Prisen äro i Banko, så väl i Stockholm som i Landsor-
terne lika).

- U**ppfostraren, eller Handbok för goda Föräl-
drar, som vilja göra sina barn lyckliga och
sjelfva blifva lyckliga genom dem. Öfers.,
h. 1 R:dr.
- Sigfrid Thuresson Ryning, Romantisk Berättel-
se från 15:de Århundradet. Svenskt Original
af Fröken R***, 2:ne Delar kompl., med
3:ne Musikbil., h. 2 R:dr.
- Flygtingarna från Vadstena, eller Bannlysning-
gen. Svenskt Original af densamma, 2:ne Del.
kompl., h. 1 R:dr.
- Alarik eller Vikingarne. Svenskt Original af
densamma, h. 36 sk.
- Henrik och Hilma, eller återseendet. Svenskt
Original af densamma, h. 28 sk.
- Constance Soligny, eller Kärlek och Försakelse.
Svenskt Original af densamma, 2:ne Delar
kompl., h. 1 R:dr.
- Georg och Maria, Svenskt Original af densam-
ma, h. 40 sk.
- Gräfsvins-Jagten, med anvisning att inöfva Tax-
hundar, af Jester. Fritt öfersatt af Hinrik
Sandström, h. 12 sk.
- Pälens Befrielse-Vecka, eller händelserna i War-
schau från den 29 Nov. till den 5 Decemb.
1830. Jemte Päliska Riksdagens Manifest, af
en Pälack. Öfers. från Tyskan, h. 20 sk.
- Österländernas Faust, eller Ben Hafis vandring-
gar, Berättarens af Resor före Syndafloden.
Öfers., h. 1 R:dr 24 sk.

- Vägledning för dem som vilja odla Mullbärsträd och uppföda Silkesmaskar, h. 12 sk.
- Den husliga Sjuksköterskan. En af Parisiska Sällskapet för folkundervisningen år 1829 be- lönt Skrift, af Fru Elisabeth Selnert. Öfers, från Tyska bearbetningen, h. 20 sk.
- Suufva, Hosta, Influenza, La Grippe m. m., eller Råd huru dessa sjukdomar och deras följder skola antingen förekommas eller häf- vas, af G. W. Becker, praktiserande Läkare i Leipzig. Öfers, från femte Tyska Upplagan, h. 16 sk.
- Enkan och Enklingen, eller Troheten — ända — in i döden. Kom. i 1 Akt af Aug. von Kotzebue, h. 12 sk.
- Nytt Novell-Bibliotek. Första Häft., innehåll.: *Amasias belägring*, af Adrien de Sarazin, h. 8 sk.
- D:o D:o Andra Häft., innehåll.: *Iwans Brud*. Öfers. från Franskan, h. 12 sk.
- D:o D:o Tredje och Fjerde Häft., innehåll.: *Den lyckliga Olyckan, eller en hustru till Nyårsgäfva och Trettondags-Bönan*. Öfers. från Franskan, h. 12 sk.
- Preceptor i Simmkonsten. Stockholms Simm- Sällskap tillegnad af G. M. Pauli, h. 16 sk.
- Berättelse om den, först rike och ansedde, se- dermera fattige och föraktade John Hall, dess lefnadsöden och ömkansvärda död. Sannfärdig Sannsaga. Andra Uppl. Med porträtt, h. 16 sk.
- Mordbrännarena i Normandie år 1830. Histo- riskt-Romantiska Scener tillhörande våra da- gar. Från Fransyskan, h. 32 sk.
- Olof Axelsson och hans familj, eller Inquisitions- fängelset under Sorö Kloster, af Johannes Wildt. Öfers. från Danskan, h. 1 R:dr 8 sk.
- Sedolärande Berättelser för Ungdom, af Moritz Thieme. Öfers., med 6 kolor. kopparstick, pappb., 1 R:dr 16 sk.
- Sågor för Barn, med 8 kolor. kopparstick, pappb. 1 R:dr 4 sk.

Gil-Blas' Lefnad och Äfventyr; af Le Sage, i Sammandrag. Till undervisning och tidsfördrif för Ynglingar. Öfvers., med 4 kopparstick, h. 1 R:dr 16 sk.

Tydlig Underrättelse, huru man lätt och med ringa kostnad af Potäter kan bereda Gryn, Mjöl, Stärkelse, Bröd, Smör, Ost, Sirop, Kaffe, Vin, Ätticka m. m., samt huru de på femtio särskilda sätt kunna tillagas, så att de blifva smakliga och helsosamma, huru sallad och finare rätter deraf skola beredas o. s. v., h. 16 sk.

Tider och Minnen. En samling af Romantiska Berättelser och Digter för Olärde och Naturmenniskor, h. 24 sk.

Dito Andra Häft. innehåll.: Pehr Ståhlbergs och hans familjs tragiska lefnadsöden, h. 28 sk.

James Riley's Skeppsbrott, fångenskap och underbara räddning. Öfvers. med 2 kolor. kopparstick, pappb. 1 R:dr.

Den obekante Flyktingen i Köraa-Qvarnen, en af Luthers samtida, Berättelse för Protestanter, af en Protestant i Anhalt, h. 32 sk.

Jättarne i Sharka-dalen. En Bömisk Folksaga. Öfvers., h. 12 sk.

De två Pensionärerna, eller Förstånd och Flygtighet, af Grefvinnan d'Hautpoul, Öfvers., h. 8 sk.

Doktor Martin Luthers Lefnadshistoria, af Samuel Kristian Gottfrid Küster. Super-Intendent m. m. Öfvers. efter 4:de förbättrade uppl. Med Luthers egen handteckning, h. 16 sk.

Tiggare Fredrik, eller Hittebarnet. Öfvers. h. 16 sk. Profeten. Ny Spåbok. Andra Uppl. h. 4 sk.

Nyare Geografiskt Bibliotek för Ungdom, eller samling af intressanta Resbeskrifningar, till den uppväxande Ungdomens nytta och nöje; af J. H. Campe. Öfvers. 3:ne Delar, med 3 koppst., h. 1 R:dr 40 sk.

Legations-Sekreteraren, eller offret för Jesuiternas kabaler. Sann Historia, hämtad dels ur den i Paris förgifna Legations-Sekreteraren

- R^{ns} efterlemnade papper, dels ur hans vänners muntliga berättelser, utgifven af Eichman. Öfvers., h. 24 sk.
- Toffel-Styrelsen, eller tillförlitlig underrättelse, huru Fruar och ogifta Damer skola försäkra sig om Toffels värde, samt med kraft och värdighet föra den husliga spiran; grundad på erfarenhet och utgifven af en Husregentinna, h. 24 sk.
- Den svarte Fritz, Rövvaranförare i det Sextonde Århundradet. Öfvers. från Fransyskan, h. 20 sk.
- De yra Barnen, eller den moderliga godheten. Tjenlig läsning för Barn af sex till tio år, af Fru de Renneville. Öfvers. Med 4 kolor. grav; pappband, 40 sk.
- Olydnaden i sina följder, framställd genom exempel, af Ph. N. Zink. En outhärlig skänk för den kära Ungdomen, h. 12 sk.
- Den frommes tankar om denna verlds fåfänglighet, af De la Serre, Ny upplaga omarbetad af P. Ny—n, h. 24 sk.
- Vedhuggaren, eller den äfventyrliga natten i skogen. Rövvar Historia. Öfvers. 2:dra uppl., h. 12 sk.
- Riksdags-Beslutet. Berättelse, h. 8 sk.
- Schumla, Turkiska Arméns hufvudposition. Jemte en planch, h. 16 sk.
- Konsten att blifva Tio år yngre. En Handbok för Herrar och Fruntimmer, som vilja förhöja, bibehålla eller återställa sin undoms skönhet. Innehållande 100:de fullt godkända Recepter till förskönande af alla kroppens delar; pappb., 24 sk.
- Guiglio och Isidora, eller flykten ur Inquisitionens förskräckliga fångelser. En Romantisk Berättelse af D:r Carl Friedrich. Öfvers., h. 16 sk.
- Stockholms Ungkarlar och Stockholms Gifva män. Satir, h. 8. sk.
- Valerie, eller den Skendöda. Sann Italiensk Historia, af Florian, Öfvers., h. 12 sk.

- Var Adam den första Menniskan? eller några
 förklaringar öfver Gamla Testamentet, h. 8 sk.
 Tåren, Berättelse af G. Schilling. Översättn.,
 h. 8 sk.
 Resan efter Äfventyr, Komedi i 1 Akt, Svenskt
 Original, h. 16 sk.
 Snabbräknären eller Räkne-Tabell för större el-
 ler sammansatta tals mångdubbling eller del-
 ning, 8 sk.
 Dygde- och Sedolärans Sinnebilder, med 24
 figurer, 3 Uppl., h. 12 sk.
 Napoleons afhandling om de sanningar och kän-
 slor hvilka för människornas sällhet äro vig-
 tigast att hos dem implanta, hvartill äro bifog-
 ade handlingar rörande några viktiga tid-
 punkter af hans lefnad; utgifven af General
 Gourgaud. Öfvers., h. 24 sk.
 Lungornas byggnad, förrättning och nytta. Af-
 handling af Reisseisen, Medicinæ Doktor i
 Strassburg. Belönt med Priset af Kongl. Vet.
 Akademien i Berlin. Öfversatt från Tyskan.
 1:sta Häftet, h. 20 sk.
 Öknen i Paris. Från Franskan fritt utarbetad
 af L. Kruse, författare till sju år. Öfvers.
 af Thedor Sundler, h. 24 sk.
 Demoniana, eller Ny Samling af sällsamma och
 förvånande Anekdoter och Historier om spö-
 ken, djeflar, trollerier, varulvar, syner m.
 m. En skrift, som kan bidra till att skingra
 den vidskeppliga fruktan, hvilken uppköm-
 mer genom en skrämmande inbillning. Öfvers.
 Med 2 kopparstick, h. 32 sk.
 Kämpen Ring. Forngöthisk Saga. Svenskt Ori-
 ginal, h. 8 sk.
 Vägen under Themsen, eller den i England så
 kallade Tunneln. Med 1 kopparst., h. 16 sk.
 Studenterna i Utscheu eller Zierbenglarnes Hi-
 storia i China. En Tragisk-Komisk Berät-
 telse från Nittonde århundradet. Öfversätt-
 n. från Mexikanskan, h. 16.

- Min första Resa till Hufvudstaden. Andra om-
arbetade och tillökta Uppl., h. 16.
- Intresse-Tabell, efter 5 procent, på Dag, Månad och År, h. 4 sk.
- Dito efter 6 procent på Dag, Månad och År, h. 4 sk.
- Älskogs-Lära, i frågor och svar, nyttig för gamla och unga, h. 4 sk.
- Kyrkogården. En sann Spökhistoria från år 1826. Öfvers., h. 8 sk.
- Flaskan. Irländsk Folksaga, 4 sk.
- Utdrag af Medicinæ Doctorn och Professoren vid Köpenhamns Universitet, Riddaren af Danebrog-Orden, &c. &c. &c. J. D. Herholdts Observationer öfver ett ungt Fruntimmers Sjukdoms-tillfälligheter, utår hvars åtskilliga kroppsdelar tid efter annan uttagits: 373 Synål, 3 knappål och 1 härnål. Extraherad och öfversatt från Latin af A. Vittrup, Theologiæ Kandidat och Docent. På Svenska öfversatt från Danskan, h. 4 sk.
- * Den Svenska Psalmboken. Af Konungen gillad och stadfästad, år 1819; tryckt på godt papper in 12:o, med Nya Corpus Fraktur stilar, i exemplar 12 sk.
- * De årlige Evangelier och Epistlar, med der till hörande Collecter och Böner; jemte Böner för offentlig och enskilt Andakt, enligt Evangelii-Boks-Komiténs sednare förslag, i exemplar 10 sk.

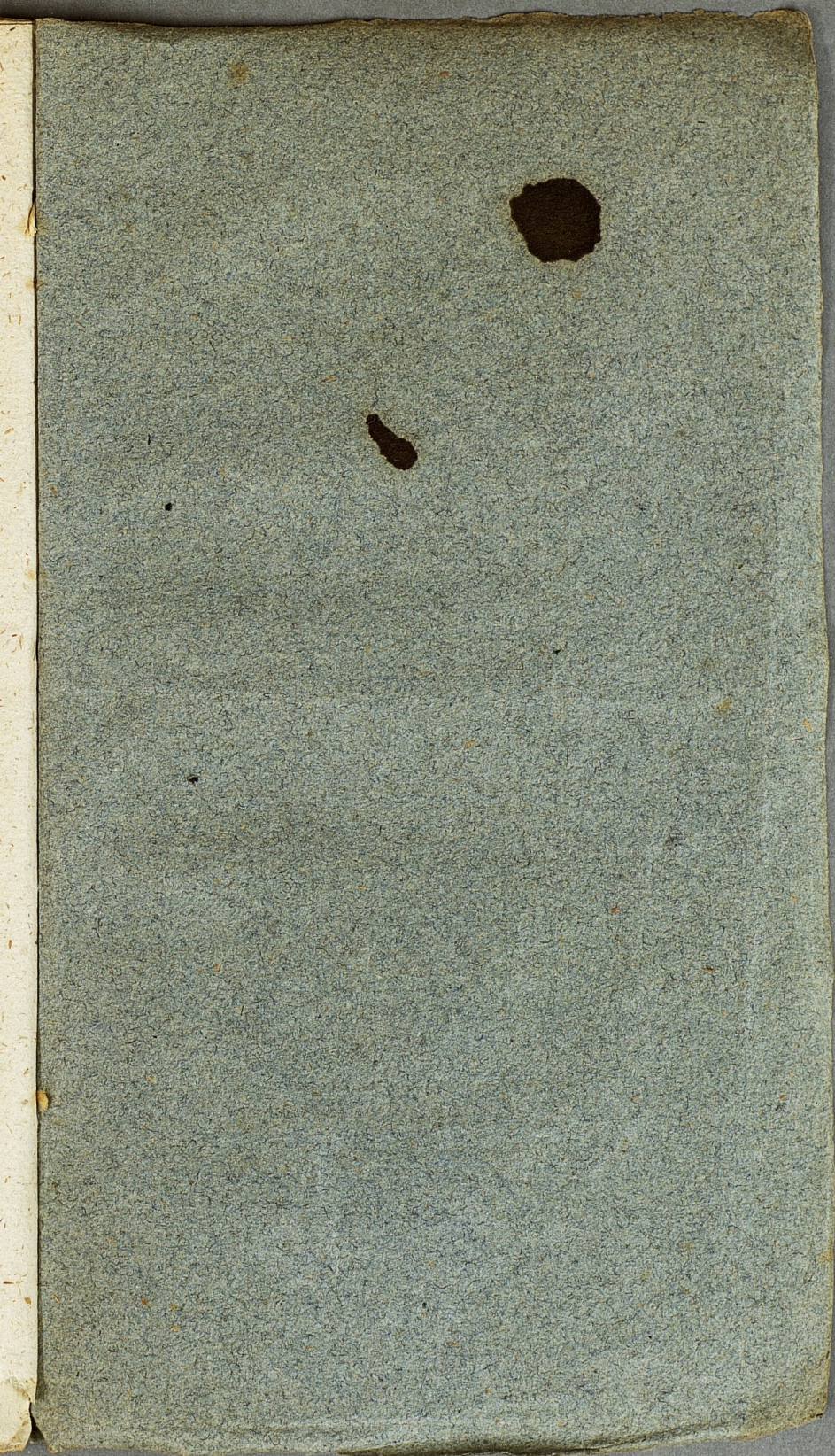

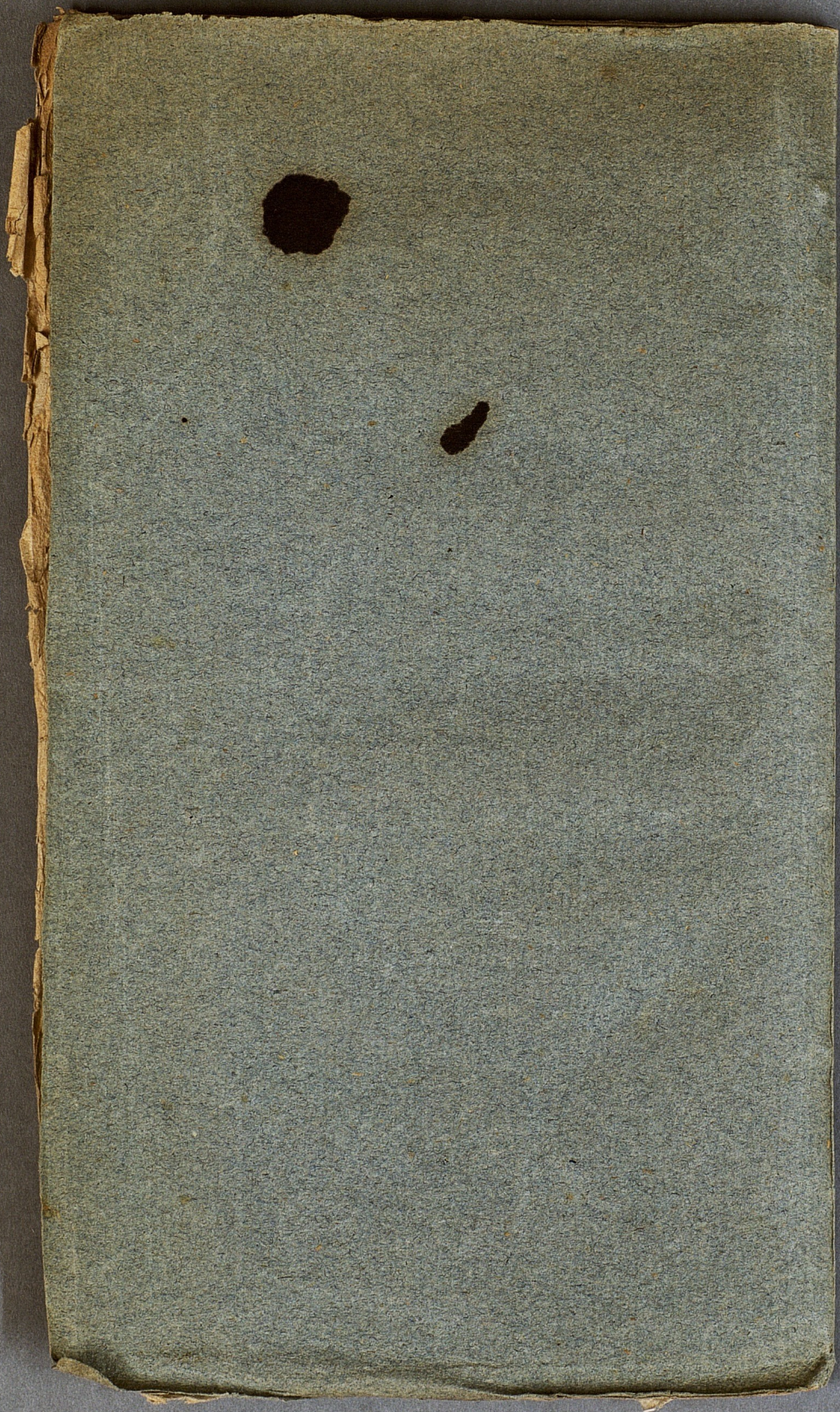
*) De med * företecknade säljes å Boktryckeriet, Vid partihandel och mot kontant lemnas rabatt.

STOCKHOLM.

Elméns & Granbergs Tryckeri; 1831.

www.books2ebooks.eu